

Jákup Lindenskov á Norðurlandaráðsfundinum:

Dounreay verkið er ein hóttan móti Føroyum

Jákup Lindenskov, fólkatingsmaður vísti í roðu síni á Norðurlandaráðsfundinum í Oslo í vikuni m. a. á spurningin um Dounreay-verkið í Norðurskotlandi. Hann helt at Norðurlond eiga at standa saman, eisini tá tað snýr seg um at verja okkara náttúru.

Vi, der var børn under sidste verdenskrig, erindrer en tid, hvor det at kunne færdes frit, rejse hvor man ville eller føre korrespondance over landegrænser, var noget, der engang havde været en dagligdags forteelse. Der var krig, knaphed på alskens ting og sager, den menneskelige ondskab sad i højsædet, venner og familier blev splittet. Og af dem, der trodsede denne tingenes tilstand for at opretholde livet, vore søfolk og fiskere, måtte en del bøde med livet som indsats.

Det var nok følelsen af afsavn og behovet for større nordisk intimitet og forståelse, der medførte, at de nordiske lande gjorde erkendelsen til en realitet ved oprettelsen af Nordisk Råd i 1952. Færøernes medlemskab blev dog først en realitet i 1971 sammen med Grønland og Åland.

Men det var også eftervirkningerne fra sidste verdenskrig, der medførte, at Færøerne for 40 år siden fik status som selvstyrende område med hjemmestyrelovens ikrafttræden den 1. april 1948, med retten til eget flag, sprog og til selv at kunne bestemme og lovegive for vort eget samfund i stor udstrækning.

Vi har haft gavn af nordisk samarbejde. Færøerne har set muligheder i dette samarbejde. Jeg tror, Færøerne er prototypen på et nordisk område, hvor praktisk samarbejde på nordisk plan har vist resultater. Denne udvikling vil vi gerne se fortsætte. Vi vil, i det omfang vi har tid og kræfter, bestræbe os på at være med i det nordiske samarbejde og samarbejdsliv på så mange felter, vi kann overkomme. Vi ser det også som en nødvendighed.

Færøerne tog i sin tid det exceptionelle standpunkt at stå uden for EF, efter at Danmark var blevet medlem af de store industrilandes klub. Dette medfører klart et større ansvar, en nødvendig politisk bearbejdelse, som bestandig kræver en stærk indsats fra færøske politikere for at overbevise vore modspillere om, at det umulige ikke accepteres, når vi snakker om identitet, om retten til at overleve på egne betingelser, for det at være fuldt ud fiskeriafhængig kræver vedholdende indsatser — ikke mindst da en del af råvarerne skal hentes delvis fra fjerne farvande.

Forudsætningerne for vor fremtidige eksistens er et havmiljø, hvor livet i havet ikke nedbrydes af menneskenes uforstandige levevis. Vi er med i koret, som klart vil kalde på ansvar over for civilisationen, vore børn, vor ungdom, fremtiden, når det gælder om at værne naturen.

Det færøske lagting vedtog i forrige uge en beslutning på grundlag af en udførlig betænkning, som protesterer mod opførelsen af atombearbejdningsværket i Dounreay i Nordskotland. Dette anlæg er en trussel mod det færøske samfund, en trussel mod de andre øsamfund i Nordatlanten og en trussel mod Norges vestkyst.

Fru præsident, vi bryster os ikke af de store og mange forslag, men vi har opgaver, som vi vil tage op på nordisk plan, når det gælder om at værne og væрге vore samfund, vor natur, vort eksistensgrundlag. Kort sagt: Nordens forbliven som en helhed, hvor trivsel og vækst har de bedste kår.

Hann segði ov nógv

Týskarin, sum ófríviliga hevur verið eina rundferð í Føroyum við Bliki, hevur helst verið ov ærligur. Segði hann einki um at hann ætlaði at arbeiða í Føroyum, var hann helst sloppin í land

Tað er ikki altíð best at vera ov opinskáraður og siga hvørjar ætlanir ein hevur. Tað kann í hvussu er ungi týskarin, Thomas Herde, sanna.

Hann kom við Bliki til Føroya 3. mars og hevði frammanundan tryggjað sær arbeiði sum lastbilararari hjá Jón Hansen. Komin til Føroya varð hann steðgaður av politinum, sum ikki vildi lova honum í land. Hann hevur — avgjørt móti sínum ætlanum — vitjað allar tær havnir, Blikur leggur upp farm hesa vikuna, uttan at seta fótin á land og skuldi síðani fylgja við

Bliki, tá hann í gjár fór av aftur Havnini við kós móti Danmark.

Thomas helt hetta vera løgnan atburð frá myndugleikunum. Hann helt, at hann kundi vera ferðamaður í Føroyum, her hann sjálvur hevur verið ferðaleiðari í tvey ár, til arbeiðsloysið var í lagi. Men soleiðis gekst ikki.

Suni Vinther, sum umsitur innferðarloysi fyri utlendingar, sigur, at ein skal lúka ávisar treytir fyri at koma í land. Hesar reglur eru logarbundnar og ikki ein metingarspurningur í hvørjum einstøkum føri.

Ávis krøv verða sett, um ein skal ferðast í Føroyum. Hesi eru ikki so hørd, men skal ein arbeiða her, krevst meira. Spurdur um týskarin var sloppin í land, um hann bert skuldi ferðast her, sigur Suni Vinther, at tað hevði hann møguleiga sloppið, og hann leggur afturat, at um politiið ikki vísti at týskarin skuldi arbeiða í Føroyum var hann møguleiga sloppin í land. Millum tiggju og tjúgu utlendingar koma til Føroya árliga, sum ikki sleppa í land av skipi.

tór.

Politiið hevur fastar reglur at halda seg til, sigur Suni Vinther

LFÚ Ráðgevingin í Dr. Jakobsensgøtu 16
hevur opið týsdag og hósdag kl. 16.00 - 18.00. Tlf. 15015.

LFÚ hevur telefonfótið
mánadag, mikudag og friggjadag kl. 16.00 - 18.00. Tlf. 10220.

FERÐSLUTRYGD

er at fara yvirum
bert undir
grønum ljósi